KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 juni 2006

om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för förvärv av ägarandelar i vinodlarkooperativ

[delgivet med nr K(2006) 2070]

(Endast den tyska texten är giltig)

(2007/57/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 i detta,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]) och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Åtgärden anmäldes till kommissionen till följd av en skriftlig fråga från kommissionens avdelningar genom en skrivelse av den 19 april 2001. Eftersom åtgärden redan var genomförd vid denna tidpunkt fördes stödet in i registret över icke anmälda stöd (stöd nr NN 32/01).

(2) Ytterligare information överlämnades genom en skrivelse av den 13 februari 2002, inkommen den 18 februari 2002, genom en skrivelse av den 5 juli 2002, inkommen den 9 juli 2002 och genom en skrivelse av den 5 december 2002, inkommen den 10 december 2002. Därutöver hölls den 25 juni 2002 ett möte på kontoret hos Generaldirektoratet för jordbruk.

(3) Genom en skrivelse av den 2 oktober 2003, SG (2003) D/232035, underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende denna åtgärd (stöd nr C 60/2003).

(4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga.

(5) Kommissionen erhöll genom en skrivelse av den 18 november 2003, inkommen den 25 november 2003, genom en skrivelse av den 23 december 2003, inkommen den 5 januari 2004 och genom en skrivelse av den 12 februari 2004, inkommen den 17 februari 2004, synpunkter från berörda parter respektive från de regionala myndigheter som beviljar stödet.

(6) Tyskland inkom med sina synpunkter till kommissionen genom en skrivelse av den 5 november 2003, inkommen den 6 november 2003.

(7) Tyskland inkom med kompletterande synpunkter till kommissionen genom en skrivelse av den 7 mars 2005, inkommen den 9 mars 2005, i vilken man bad om en bedömning av stödet enligt artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1860/2004 av den 6 oktober 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn ([3]).

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

II.1. Åtgärdens titel

(8) Bidrag till vinodlares förvärv av ägarandelar i Rheinland-Pfalz

II.2. Rättslig grund

(9) Åtgärden genomförs på grundval av följande fyra riktlinjer:

Riktlinje för utvecklingsstöd för beviljande av bidrag med medel från Landkreis *Bernkastel-Wittlich* till förmån för vinodlare som har gått med i ett vinodlarkooperativ.

Riktlinje för utvecklingsstöd för beviljande av bidrag med medel från Landkreis *Cochem-Zell* till förmån för vinodlare som har gått med i ett vinodlarkooperativ/en producentgrupp.

Riktlinje för utvecklingsstöd för beviljande av bidrag med medel från Landkreis *Trier-Saarburg* till förmån för vinodlare som har gått med i ett vinodlarkooperativ/en producentgrupp.

Meddelande från Verbandsgemeinde *Schweich* om att höja bidragen från Landkreis *Trier-Saarburg* till förmån för vinodlare som går med i ett vinodlarkooperativ/en producentgrupp.

([1]) EUT C 267, 6.11.2003, s. 2.
([2]) Se fotnot 1.
([3]) EUT L 325, 28.10.2004, s. 4.

(10) Riktlinjen från Kreisverwaltung Bernkastel-Wittlich omfattar stöd för köp av ägarandelar i ett särskilt kooperativ, kooperativet *Moselland*. Riktlinjen från Kreisverwaltung Cochem-Zell omfattar liknande bestämmelser, som i praktiken har lett till att uteslutande ägarandelar i kooperativet *Moselland* har främjats. Riktlinjerna från Kreisverwaltung Trier-Saarburg och Verbandsgemeinde Schweich är inte specifikt inriktade på ett särskilt företag utan gäller allmänt kooperativ resp. producentgrupper som är godkända enligt den tyska marknadsstrukturlagen.

II.3. **Syftet med åtgärden**

(11) Syftet med åtgärden var att öka andelen druvor som samlas in genom producentgrupper och minska andelen bulkvin som säljs fritt, dvs. bulkvin som inte säljs via producentgrupper. Detta skulle bidra till en prisstabilisering på bulkvinsmarknaden. Samtidigt skulle därigenom den produktionskapacitet för vinframställning som finns på enskilda gårdar, särskilt på de små vingårdarna i vinodlingsområdet Mosel-Saar-Ruwer, långfristigt läggas ned.

(12) Genom stödet erhöll vingårdarna ersättning för en del av kostnaderna för förvärv av ägarandelar i vinodlarkooperativ resp. producentgrupper (nedan kallat producentgrupper). Stödet beviljades om vinodlaren förband sig att behålla ägarandelarna under fem år från och med ansökningsdagen. Odlaren var vidaretvungen att ställa hela arealen under producentgruppens kontroll och leverera alla druvor, all must och allt vin till producentgruppen. Vingården förband sig också att lägga ned sina motsvarande anläggningar för vinframställning.

II.4. **Stödets budget**

(13) Stödet beviljades i form av direkta bidrag och i form av räntebidrag till lån på kapitalmarknaden.

(14) Kostnaden för förvärv av en ägarandel uppgick vanligtvis till 293,99 euro. I de fall då kostnaden för en ägarandel var lägre, reducerades bidraget proportionellt.

(15) Följande bidrag per ägarandel beviljades:

Landkreis resp. Gemeinde	För förvärv av 1 till 5 ägarandelar	Därutöver per andel	Maximalt bidrag per varje nytt medlemsföretag
Bernkastel-Wittlich	76,69 euro	38,35 euro	766,94 euro
Cochem-Zell	76,69 euro	76,69 euro	Ingen övre gräns
Trier-Saarburg	76,69 euro	38,35 euro	766,94 euro
Schweich	51,13 euro	—	255,65 euro

(16) Bidragen från Verbandsgemeinde Schweich beviljades som tillägg (kumulativt) till utbetalningarna i Landkreis Trier-Saarburg.

(17) I Landkreis Cochem-Zell beviljades räntebidrag för eventuella lån som togs för förvärv av ägarandelar upp till 4,95 % under en tidsperiod på högst fyra år.

(18) År 2000 beviljades följande utbetalningar till producentgrupper:

Landkreis resp. Gemeinde	Vinkooperativet Moselland	Producentgruppen Moselherz	Producentgruppen Mosel Gate
Bernkastel-Wittlich	44 022 euro	euro -	euro -
Cochem-Zell	20 171 euro	euro -	euro -
Trier-Saarburg	51 270 euro	6 990 euro	7 631 euro
Schweich	16 975 euro	3 390 euro	5 011 euro
SUMMA	132 438 euro	10 380 euro	12 642 euro

(19) Totalt betalades 155 460 euro ut år 2000. Åtgärden finansierades genom medel från respektive Kreisverwaltung samt Gemeinde Schweich.

II.5. **Åtgärdens löptid**

(20) Giltighetstiden för åtgärden i Landkreis Cochem-Zell var fyra år (2000 till 2003). De andra stödordningarna var begränsade till år 2000.

II.6. **Stödmottagare**

(21) Stödet betalades ut direkt till producentgrupperna som i sin tur sålde ägarandelarna till reducerat pris till nya vinodlare och vingårdar som ville bli medlemmar.

(22) Vinodlarna och vingårdarna i respektive Landkreis kunde därigenom förvärva ägarandelar i producentgrupperna till en lägre kostnad.

(23) Producentgrupperna kunde öka sitt egenkapital genom åtgärden och säkra råvaruanskaffningen.

II.7. **Skäl till att inleda det formella granskningsförfarandet**

(24) Vid en preliminär granskning klassificerades denna åtgärd som driftsstöd till vingårdar och producentgrupper, vilket är oförenligt med den gemensamma marknaden. Därför inledde kommissionen ett formellt granskningsförfarande.

III. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

III.1. Klagomål beträffande åtgärden

(25) Kommissionens avdelningar hade erhållit ett klagomål i samband med införandet av den här stödordningen. Den klagande framhöll att vinodlare med hjälp av stödet kunde förvärva ägarandelar i de lokala producentgrupperna till ett reducerat pris. Utöver fördelen med kapitalökningen kunde producentgruppen därigenom även säkra råvaruanskaffningen av must och färdigjäst vin. Konkurrenterna drabbades då av nackdelar i fråga om anskaffning av must och färdigjäst vin.

III.2. Synpunkter från berörda parter inom ramen för det formella granskningsförfarandet

(26) I synpunkterna från de berörda parterna respektive de tyska regionala myndigheterna som beviljar stödet betonades vikten av att främja den nödvändiga strukturomvandlingen i ett tvåtusenårigt vinodlingsområde med odlingar på branta sluttningar, vars bibehållande har en enorm betydelse för turismen och gastronomin. Åtgärden främjar nedläggning av produktionskapacitet. Vidare begärdes tillämpning av förordning (EG) nr 1860/2004.

IV. SYNPUNKTER FRÅN TYSKLAND

(27) Tyskland har i sina synpunkter framhållit att man måste främja den nödvändiga strukturomvandlingen av ett tvåtusenårigt vinodlingsområde med odlingar på branta sluttningar, vars bibehållande har en enorm betydelse för turismen och gastronomin. Stödet skulle kompensera nackdelarna för de vinodlare och vingårdar som skulle vara tvungna att lägga ned sin egen vinframställningskapacitet för att kunna uppfylla den femåriga leveransförpliktelsen till produktionsgrupperna och kan därför motiveras som en nedläggningsåtgärd.

(28) I kompletterande synpunkter har Tyskland begärt tillämpning av förordning (EG) nr 1860/2004.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

Gemensam organisation av marknaden

(29) Artikel 36 i EG-fördraget är tillämplig på vinodling och vinframställning som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ([4]).

(30) Enligt synpunkterna från Tyskland och de berörda parterna berodde vinodlarnas och vingårdarnas ekonomiska svårigheter på strukturomvandlingen av avsättningsmöjligheterna. Den sedvanliga saluföringen av bulkvin från de egna anläggningarna för vinframställning blev allt svårare. Marknaden krävde nu antingen råmaterial (druvor eller färskpressad must) eller kvalitets- och marknadsorienterade viner. Privata företag skulle ha kunnat ingå liknande avtal med vingårdarna och överta deras affärsrisker.

(31) I detta sammanhang, så som beskrivs i punkt 12 ovan, har regionala myndigheter delvis burit vinodlarnas anskaffningskostnader för andelarna i producentgrupperna. Köpare av ägarandelar i de berörda producentgrupperna var skyldiga att ställa hela den odlade arealen under producentgruppens kontroll och leverera alla druvor, all must och allt vin till producentgruppen. Vingårdarna förband sig att behålla ägarandelarna i fem år, vilket i praktiken motsvarar en nedläggning av anläggningarna för vinframställning. Producentgrupperna kunde – i jämförelse med andra företag inom området för vinframställning och vinhandel – säkra inköp av råmaterial genom vinodlarnas och vingårdarnas förpliktelse att under fem år leverera alla producerade druvor, all must och allt vin till producentgruppen (se avsnitt II.2 ovan).

(32) Att producentgrupperna gynnas genom förpliktelsen från vingårdarna att leverera alla druvor, all must och allt vin samt att lägga ner sin egen vinframställning, utgör en strukturåtgärd som har stärkt producentgrupperna. Fördelen med dessa producentgruppers säkrade anskaffning kan, vid ett enskilt betraktande, motiveras som en åtgärd för omstrukturering av marknaden, som motsvarar målen i artikel 39 i förordning (EG) nr 1493/1999.

STATLIGT STÖD

(33) I artikel 71.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 står följande:

”Om inte något annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som omfattas av denna förordning.”

(34) I artikel 71.2 står följande:

”Utan hinder av kapitel II i avdelning II [bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodling] *får nationellt stöd beviljas för att uppnå liknande mål som de som avses i det kapitlet. Punkt 1 skall dock gälla för sådant stöd.”*

(35) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida

([4]) EGT L 179 14.7.1999, s. 1, Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2165/2005 (EUT L 345, 28.12.2005, s. 1).

konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(36) Den nämnda stödordningen finansierades med offentliga medel från respektive Kreis och en Gemeinde i den tyska delstaten Rheinland-Pfalz. Stödet kan snedvrida konkurrensen ([5]) och påverka handeln mellan medlemsstaterna. ([6])

V.1. Gynnande av vinodlare och vingårdar genom bidrag för förvärv av ägarandelar och räntebidrag

(37) Vissa vinodlare och vingårdar i Rheinland-Pfalz har förvärvat ägarandelar i producentgrupper med stöd av de regionala myndigheterna och sålunda betalat ett reducerat pris för ägarandelarna (se punkt 15 ovan). Beloppet, som drogs av från det sedvanliga priset för ägarandelarna, skulle normalt ha betalats av dem. Detta utgör därför en direkt ekonomisk förmån för dessa företag, som finansierades med offentliga medel.

(38) Räntebidrag upp till 4,95 %, som vissa vinodlare och vingårdar beviljades för ett sådant köp (se punkt 17 ovan), utgör också en ekonomisk förmån för dessa jordbrukare, som finansierades med offentliga medel.

(39) Därför är artikel 87.1 i EG-fördraget tillämplig.

(40) Nedan (avsnitt V.3) granskas om punkt 9 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ([7]) (nedan kallat riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn) kan tillämpas på det ovan angivna gynnandet, beträffande stöd för nedläggning av kapacitet.

V.2. Gynnande av producentgrupper

(41) Kommissionen bekräftar den uppfattning som återfinns i skrivelsen om inledandet av det formella granskningsförfarandet att producentgrupperna gynnades genom stödet till vinodlare och vingårdar för förvärv av ägarandelar i producentgrupperna. Stödet för förvärv av ägarandelar var begränsat till vissa erkända producentgrupper (se punkt 10 ovan). Vinodlarna och vingårdarna var tvungna att behålla ägarandelarna i fem år.

(42) Enligt de tyska myndigheterna var en omstrukturering av vinmarknaden ofrånkomlig. Även om vinodlare skulle ha kunnat förvärva ägarandelar i producentgrupper, eftersom priset på ägarandelarna inte var särskilt högt, har denna strukturella omvandling inte ägt rum förrän de regionala och kommunala myndigheterna startade stödordningen.

(43) Dessa producentgrupper kunde – i jämförelse med andra företag inom vinframställning och vinhandel – öka sitt kapitel och sin likviditet och få ökade inkomster genom att ytterligare företagare, som kunde förvärva ägarandelarna till reducerade priser eller med hjälp av räntebidrag, blev medlemmar. En ytterligare fördel för producentgrupperna bestod i vinodlarnas förpliktelse, som var förbunden med det subventionerade förvärvet av ägarandelar, att leverera alla druvor, all must och allt vin samt att lägga ned de egna anläggningarna för vinframställning.

(44) Det är motiverat att åberopa punkt 26 i Europeiska gemenskapernas domstols dom i mål C-156/98, *kommissionen mot Tyskland* ([8]):

”I förevarande mål är den indirekta förmån som beviljats de företag som avses i § 52.8 EStG [den tyska lagen om inkomstskatt]en följd av att medlemsstaten har avstått från de skatteintäkter som normalt tas ut, eftersom investerarna därigenom har getts möjlighet att förvärva andelar i dessa företag på villkor som är fördelaktigare i skattemässigt hänseende.”

(45) Denna dom bekräftades i punkt 95 i förstainstansrättens mål T-93/02, *Confédération nationale du Crédit Mutuel mot kommissionen* ([9]):

”… Fastställandet av att en åtgärd som finansieras med statliga medel till förmån för ett företag förekommer […] kräver [inte] att detta företag därmed är den direkta stödmottagaren. Av artikel 87.2 a EG följer nämligen att stöd av social art till en enskild förbrukare kan omfattas av tillämpningsområdet i artikel 87.1 EG. Att en medlemsstat avstår från skatteintäkter kan också innebära ett direkt tillflöde av statliga medel som kan kvalificeras som stöd till förmån för andra marknadsaktörer än de som har beviljats den direkta skattefördelen (jfr. domstolens dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, I-6857, punkterna 24 till 28).”

(46) Mot bakgrund av den ovan citerade rättspraxisen beslutade kommissionen att stödet till vinodlare och vingårdar för att förvärva ägarandelar i vissa producentgrupper och behålla dem i minst fem år har lett till en ökning av producentgruppens kapital som annars inte hade ägt rum. Förvärvet av sådana ägarandelar med statligt stöd utgör en indirekt överföring av statliga medel till producentgrupper. Den resulterande ökningen av producentgruppens kapital utgör

([5]) Enligt EG-domstolens rättspraxis tyder en förbättring av ett företags konkurrensställning på grund av ett statligt stöd i allmänhet på en snedvridning av konkurrensen, i jämförelse med konkurrerande företag som inte har fått något sådant stöd (mål C-730/79, *Philip Morris,* rättsfallssamling 1980, s. 2671, punkterna 11 och 12).

([6]) Handeln inom gemenskapen med jordbruksprodukter från Tyskland med vin uppgick till 10 364 000 miljoner hektoliter som import och 1 881 900 miljoner som export år 1999. För Rheinland-Pfalz finns inga separat data tillgängliga (Källa: Statistisches Bundesamt).

([7]) EGT C 232, 12.8.2000, s. 19.

([8]) Mål C-156/98, *Tyskland mot kommissionen*, REG 2000, s. I-/6857, punkt 26.

([9]) Mål T-93/02, *Confédération nationale du Crédit Mutuel mot kommissionen*, ännu inte offentliggjord i rättsfallssamlingen, punkt 95.

en indirekt ekonomisk förmån som skall behandlas som ett annat statligt stöd än den förmån som vinodlarna och vingårdarna beviljades.

(47) Därför är artikel 87.1 i EG-fördraget tillämplig.

V.3. Undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget

(48) Det skall också granskas om något av undantagen från det principiella förbudet mot stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget kan tillämpas.

(49) Enligt den tillgängliga informationen kan undantagen i artikel 87.2 och 87.3 a, b och d i EG-fördraget inte tillämpas eftersom det inte rör sig om

— stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning

— stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi

— stöd för att främja kulturen eller bevarandet av kulturarvet så vitt de inte påverkar handels- eller konkurrensvillkoren i gemenskapen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(50) Artikel 87.3 c utgör det enda undantag som eventuellt kan tillämpas.

Förenlighet för stödet till vinodlare och vingårdar

(51) Genom en skrivelse av den 13 februari 2002 har de tyska myndigheterna föreslagit att den här åtgärden skulle bedömas på grundval av punkt 9 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn.

(52) Enligtpunkt 9 kan stöd till nedläggning av produktionskapacitet beviljas, under förutsättning att de är förenliga med gemenskapens andra åtgärder för att minska produktionskapaciteten och under förutsättning att vissa villkor uppfylls, nämligen följande:

a) Stödet måste vara av allmänt intresse för den berörda sektorn och vara begränsat i tiden.

b) Det krävs en motprestation från stödmottagaren, som vanligtvis består av ett definitivt och oåterkalleligt beslut att slopa eller slutgiltigt lägga ned produktionskapacitet.

c) Stödet får inte vara avsett till undsättning och omstrukturering.

d) Framtida inkomster och värdet av kapitalbortfall får inte överkompenseras. Sektorn bör bidra med minst hälften av kostnaderna för stödåtgärden antingen via frivilliga bidrag eller obligatoriska avgifter.

e) Stöd som utgör hinder för mekanismerna hos den gemensamma organisationen av marknaderna får inte utbetalas.

Beträffande a) Av allmänt intresse för sektorn

(53) Stödet verkar ha en positiv inverkan genom koncentrationen av jordbruksproduktionen och verkar ha lett till en viss stabilisering av prissituationen på marknaden för bulkvin. Stödet var begränsat till tre Landkreis och en Gemeinde i Rheinland-Pfalz. Riktlinjen från Kreisverwaltung Bernkastel-Wittlich omfattade stöd för köp av ägarandelar i ett särskilt kooperativ, kooperativet *Moselland*. Riktlinjerna från Kreisverwaltung Cochem-Zell omfattade liknande bestämmelser, som i praktiken ledde till att uteslutande ägarandelar i kooperativet *Moselland* främjades. Riktlinjerna från Kreisverwaltung Trier-Saarburg och Verbandsgemeinde Schweich var inte specifikt inriktade på ett särskilt företag men gynnade kooperativ resp. producentgrupper som var godkända enligt den tyska marknadsstrukturlagen. Privata företag som ägnade sig åt vinframställning eller vinhandel och som inte uppfyllde de ovan nämnda bestämmelserna kunde alltså inte ta del av åtgärden. Ordningen var begränsad till en maximal varaktighet på fyra år.

(54) Enligt punkt 9.6 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn bör stödordningen för nedläggning av kapacitet vara tillgänglig för alla marknadsaktörer inom den berörda sektorn. Så som anges ovan kan detta villkor inte anses vara uppfyllt. Kommissionen har därutöver erhållit ett *klagomål från en marknadsaktör* som har påpekat att stödet till vissa producentgrupper inom ramen för denna åtgärd inte under några omständigheter är av allmänt intresse för vinsektorn eftersom privata företag som ägnar sig åt vinframställning eller vinhandel inte kunde ta del av åtgärden.

Beträffande b) Motprestation

(55) De tyska myndigheterna har meddelat att stödet gäller en åtgärd för att lägga ned vingårdarnas produktionskapacitet. Detta motiverades med att jordbrukarna har förpliktat sig att leverera alla druvor, all must och allt vin till producentgruppen och att den egna vinframställningskapaciteten därför långfristigt har lagts ned.

(56) Enligt punkt 9.2 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn kan stöd till nedläggning av produktionskapacitet endast godkännas om det är en del av ett

omstruktureringsprogram för sektorn i vilket det fastställts vissa mål och en tidsplan. Den föreliggande åtgärden genomfördes utan framtagning av ett sådant omstruktureringsprogram.

(57) Enligt punkt 9.4 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn krävs en motprestation från stödmottagaren som vanligtvis består av ett definitivt och oåterkalleligt beslut att slopa eller slutgiltigt lägga ned produktionskapacitet. Stödmottagaren måste ingå en juridiskt bindande förpliktelse att nedläggningen är definitiv och oåterkallelig. De tyska myndigheterna har angett att vinodlarna inte har gett några juridiskt bindande löften om att lägga ned den egna produktionskapaciteten. När det gäller framställningen av vin innebär förpliktelsen att leverera druvor, must och vin samma sak som att lägga ned sådana kapaciteter, men endast under den femårsperiod som förpliktelsen omfattar. Kommissionen har därför beslutat att detta villkor inte är uppfyllt.

Beträffande c) Inga stöd till företag i svårigheter

(58) Detta villkor är inte uttryckligen förankrat i riktlinjerna för utvecklingsstöd.

Beträffande d) Ingen överkompensation och bidrag från sektorn

(59) I punkt 9.6 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn fastställs att stödbeloppet bör strängt begränsas till kompensation av värdeförluster på egendom plus ett belopp som stimuleringsåtgärd som inte får överstiga 20 % av egendomens värde. I punkt 9.7 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn anges vidare att sektorn bör bidra med minst hälften av kostnaderna för dessa stöd antingen genom frivilliga bidrag eller genom obligatoriska avgifter.

(60) De tyska myndigheterna har inte presenterat några exakta beräkningar av storleken på värdeförlusterna på vingårdarnas egendom (om de överhuvudtaget har angivits). Det kan därför för närvarande inte uteslutas att en överkompensation av förlusterna föreligger och att stödet överstiger 50 % av de verkliga kostnaderna för stödåtgärden. Därför anser kommissionen att dessa villkor inte är uppfyllda.

Beträffande e) Gemensam organisation av marknaden

(61) Stödordningen påverkar inte målen för den gemensamma organisationen av vinmarknaden.

(62) Eftersom de stöd som har beviljats vinodlare och vingårdar enligt de ovan angivna skälen inte är förenliga med punkt 9 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn utgör dessa ett driftsstöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(63) Inga andra motiveringsskäl enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget är tillämpliga.

Förenlighet för stödet till producentgrupperna

(64) När det gäller producentgrupperna är kommissionen positiv till bildandet av producentgrupper inom jordbrukssektorn, i vilka jordbrukarna har slagit sig samman för att koncentrera utbudet och för att anpassa produktionen till marknadens krav. Ett statligt stöd kan beviljas för bildandet av en sådan organisation (punkt 10.5 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn) eller vid en betydande kvantitativ utvidgning av verksamhetsområdet till nya varor eller nya sektorer (punkt 10.6 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn). I det aktuella fallet är inte dessa villkor uppfyllda.

(65) Enligt punkt 10.8 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn skall stöd som beviljas producentgrupper för att täcka kostnader som inte rör startkostnaderna, till exempel investeringar, bedömas enligt reglerna för sådant stöd. Då den aktuella åtgärden endast består av en ökning av producentgruppernas kapital utgör detta ingen investering och denna punkt utgör därför ingen grund för en bedömning av förenligheten.

(66) För de ovan angivna skälen är det stöd som har beviljats producentgrupperna inte förenligt med punkt 10 i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn. Därmed utgör detta ett driftsstöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(67) Inga andra motiveringsskäl enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget är tillämpliga.

V.4. **Stöd av mindre betydelse till producentgrupper och vingårdar**

(68) Kommissionens erfarenhet har visat att stöd som utgörs av mindre belopp under vissa omständigheter inte omfattas av villkoren i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(69) I förordning (EG) nr 1860/2004 fastslås att stöd som inte överskrider ett tak på 3 000 euro per stödmottagare under en period på tre år, vid en samtidig begränsning av det samlade stödbeloppet till ungefär 0,3 % av den årliga jordbruksproduktionen, inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna och/eller inte snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och därför inte omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget.

(70) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1869/2004 gäller detta även stöd som beviljats före dess ikraftträdande, om det uppfyller samtliga villkor i artiklarna 1 och 3.

(71) Artikel 1 begränsar tillämpningen till jordbrukssektorn. Detta stöd gäller saluföringen av vin. Begränsningarna enligt artikel 1 a–c föreligger inte.

(72) Därför utgör denna åtgärd inget stöd upp till ett maximalt belopp på 3 000 euro, eftersom inte alla villkor enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är uppfyllda. För att undvika en dubbelberäkning skall denna gräns endast tillämpas på vingårdsnivå.

(73) Kommissionen konstaterar mot bakgrund av ovan angivna skäl att beviljandet av subventioner för förvärv av ägarandelar upp till ett maximalt belopp på 3 000 euro inte utgör något stöd om villkoren i förordning (EG) nr 1860/2004 är uppfyllda. Varje belopp som överstiger detta tröskelvärde beträffande de gynnade vinodlarna och vingårdarna utgör ett stöd i sin helhet.

VI. **SLUTSATSER**

(74) Kommissionen beslutar att de bidrag och räntebidrag som har beviljats inom ramen för denna åtgärd utgör ett driftsstöd som inte omfattas av några undantag enligt det allmänna stödförbudet och därmed är oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen konstaterar vidare att Tyskland har genomfört den aktuella åtgärden på ett olagligt sätt.

(75) När ett olagligt beviljat statsstöd anses som oförenligt med den gemensamma marknaden är den naturliga konsekvensen av detta fastställande ett återkrav, för att så långt som det är möjligt återställa den konkurrensställning som existerade innan stödet beviljades.

(76) Beslutet gäller den aktuella ordningen och måste, inklusive återkravet på stödet i enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([10]), omedelbart verkställas.

(77) För att undanröja det direkta och indirekta gynnandet av vinodlare och vingårdar samt producentgrupper och samtidigt undvika en dubbelberäkning av stödet bör Tyskland återkräva stödet från de företag till vilka de statliga medlen har betalats ut. Förpliktelsen att återkräva stödet från producentgrupperna påverkas inte av möjligheten att ett stöd upp till 3 000 euro som har beviljats vinodlare och vingårdar inte utgör något stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, i den mån villkoren i förordning (EG) nr 1860/2004 är uppfyllda. Varje belopp som överskrider denna tröskel beträffande den gynnade vinodlaren eller vingården utgör i sin helhet ett stöd och måste återkrävas av producentgruppen, vars ägarandel den slutliga stödmottagaren har förvärvat.

([10]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

(78) Detta beslut påverkas inte av möjligheten för de berörda producentgrupperna att kräva ett motsvarande belopp av vinodlarna och vingårdarna eller användandet av andra rättsliga åtgärder, då en sådan möjlighet finns enligt nationell lagstiftning.

(79) I Bezirk Cochem-Zell skall, när det gäller räntebidragen, det stöd som skall återkrävas av vinodlarna och vingårdarna motsvara det räntebidrag som de har erhållit. Förpliktelsen att återkräva stödet från vinodlarna och vingårdarna påverkas dock inte av möjligheten att ett stöd upp till 3 000 euro som har beviljats vinodlare och vingårdar inte utgör något stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, i den mån villkoren i förordning (EG) nr 1860/2004 är uppfyllda. Varje belopp som överskrider denna tröskel beträffande den gynnade vinodlaren eller vingården utgör i sin helhet ett stöd och måste återkrävas i sin helhet.

(80) Detta beslut påverkas inte av möjligheten för de berörda vinodlarna och vingårdarna att använda andra rättsliga åtgärder gentemot producentgrupperna, då en sådan möjlighet finns enligt nationell lagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den statliga stödordning i form av direkta bidrag eller räntebidrag till vinodlare och vingårdar för investering i ägarandelar i producentgrupper och i form av direkta bidrag till förmån för producentgrupper som Förbundsrepubliken Tyskland olagligt har genomfört genom överträdelse av artikel 88.3 i EG-fördraget är, oberoende av artikel 2, oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

De i artikel 1 nämnda åtgärderna som Förbundsrepubliken Tyskland har genomfört till förmån för stödmottagarna utgör inget stöd, i den mån detta uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 1860/2004.

Artikel 3

1. Inom en frist på 2 månader från dagen för det aktuella beslutet skall Förbundsrepubliken Tyskland informera alla vingårdar och producentgrupper som berörs av tillämpningen av denna statliga stödordning om kommissionens beslut om att den statliga stödordning som anges i artikel 1 är oförenlig med den gemensamma marknaden.

2. Förbundsrepubliken Tyskland skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det i artikel 1 angivna och olagligt beviljade stödet till stödmottagarna från vingårdarna, eller om så är fallet från producentgrupperna, oberoende av artikel 2 eller anspråk som följer av nationell lagstiftning. Förbundsrepubliken

Tyskland skall informera kommissionen inom en frist på två månader från den dag då detta beslut har överlämnats om stödmottagarnas identitet, det individuellt beviljade stödbeloppet och metoderna för fastställandet av dessa belopp.

3. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i överensstämmelse med de förfarande enligt nationell lagstiftning som tillåter ett omedelbart och effektivt verkställande av beslutet.

4. Det stöd som återkrävs skall omfatta räntor för hela perioden, från och med den dag då detta för första gången ställdes till stödmottagarens förfogande till och med den faktiska återbetalningsdagen.

5. Räntorna skall beräknas i överensstämmelse med bestämmelserna i kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.

Artikel 4

Förbundsrepubliken Tyskland skall informera kommissionen inom två månader efter att detta beslut har överlämnats om de redan vidtagna och planerade åtgärderna för genomförandet. Tyskland skall inom samma tidsperiod lägga fram alla dokument som bevisar att återkravsförfarandet gentemot stödmottagarna för detta olagliga stöd har inletts.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Bryssel den 7 juni 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen